



ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **V. K.**, zastoupeného Mgr. Dagmar Dřímlovou, advokátkou se sídlem Muchova 9/223, Praha 6, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 5. 6. 2006, čj. VS-104/RK/3-2006, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 3 Nc 1026/2006, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. 9. 2006, č. j. 3 Nc 1026/2006 - 23,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se z a m í t á .**
- II.** Žalovanému **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna advokátky Mgr. Dagmar Dřímlové **se u r č u j e** částkou 7200 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 5. 6. 2006, čj. VS-104/RK/3-2006, ministr vnitra zamítl rozklad žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 13. 3. 2006, čj. OAM-34-13/TP-2006, jímž nebylo podle § 69a odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, vyhověno žádosti žalobce o povolení k pobytu.

Proti tomuto rozhodnutí podala jménem žalobce jeho matka A. K., která jej v žalobním řízení zastupovala jako obecný zmocněnec, žalobu k Městskému soudu v Praze. Žaloba však neobsahovala obligatorní náležitosti podle § 71 s. ř. s.; konkrétně nebylo označeno napadené rozhodnutí, žaloba neobsahovala žalobní body, z nichž by bylo patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné, nebyly navrženy důkazy k prokázání žalobních tvrzení a žaloba neobsahovala ani návrh výroku rozsudku a nebyl k ní připojen opis napadeného rozhodnutí. Proto Městský soud v Praze usnesením ze dne 1. 8. 2006, č. j. 3 Nc 1026/2006 - 18, vyzval zástupkyni žalobce, aby ve lhůtě 14 dnů ode dne doručení usnesení doplnila a upřesnila své podání tak, aby žaloba vyhověla výše uvedeným požadavkům § 71 s. ř. s. Soud poučil zástupkyni žalobce, že nevyhovění výzvě soudu může mít za následek odmítnutí žaloby. Usnesení bylo zástupkyni žalobce doručeno dne 11. 8. 2006. Zástupkyně žalobce podáním ze dne 29. 8. 2006 soudu sdělila, že Oblastní ředitelství cizinecké a pohraniční policie přijalo blíže nespecifikovanou žádost, pročež požádala o přerušení řízení.

Usnesením ze dne 1. 9. 2006, č. j. 3 Nc 1026/2006 - 23, Městský soud v Praze žalobu odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s. V odůvodnění soud shrnul výše uvedený průběh řízení a uvedl, že zástupkyně žalobce navzdory výzvě soudu a poučení o možných následcích neodstranila vytýkané vady žaloby a tyto vady představují nedostatek, pro který není možné v řízení pokračovat; proto soud žalobu odmítl.

Ve včasné a ustanovenou advokátkou doplněné kasační stížnosti byl uplatněn důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Stěžovatel uvedl, že soud vydal dne 1. 8. 2006 usnesení, jímž vyzval jeho zástupkyni k odstranění nedostatků žaloby. V odůvodnění kasační stížností napadeného usnesení je pak uvedeno, že toto usnesení bylo zástupkyni stěžovatele doručeno dne 1. 8. 2006. Toto sdělení soudu je však nesprávné, neboť není možné, aby usnesení bylo doručeno prostřednictvím držitele poštovní licence v den jeho vydání; tato skutečnost nevyplývá ani z doručky založené v soudním spise. Stěžovatel je přesvědčen o tom, že nebyly splněny podmínky pro odmítnutí žaloby. Matka, jež jej při podání žaloby zastupovala, nemá právnické vzdělání a stejně jako stěžovatel pochází z Ukrajiny; přesto se snažila podat žalobu tak, aby splňovala náležitosti. Podanou žalobu doplnila i podáním ze dne 25. 7. 2006, soudu doručeným téhož dne. Proto stěžovatel navrhl, aby usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. 9. 2006, č. j. 3 Nc 1026/2006 - 23, bylo zrušeno a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení. Stěžovatel rovněž požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a stěžovatel v ní namítá důvody podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.; rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Důvod podané kasační stížnosti je uveden v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Podle tohoto ustanovení lze podat kasační stížnost z důvodu tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo zastavení řízení. Stěžovatel je přesvědčen o tom, že nebyly splněny zákonné podmínky pro odmítnutí žaloby podle § 37 odst. 5 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení vyzve

předseda senátu podatele k odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen. V souzené věci neobsahovalo podání náležitosti žaloby uvedené v § 71 s. ř. s., přičemž nebylo označeno napadené rozhodnutí, žaloba neobsahovala žalobní body, z nichž by bylo patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné, nebyly navrženy důkazy k prokázání žalobních tvrzení a žaloba neobsahovala ani návrh výroku rozsudku a nebyl k ní připojen opis napadeného rozhodnutí. Městský soud v Praze proto usnesením ze dne 1. 8. 2006, č. j. 3 Nc 1026/2006 - 18, vyzval zástupkyni žalobce k odstranění uvedených nedostatků podání, k čemuž stanovil lhůtu 14 dnů ode dne doručení uvedeného usnesení s tím, že pokud nebude žaloba doplněna způsobem v usnesení uvedeným, soud ji odmítne. Zástupkyně žalobce však žalobu požadovaným způsobem nedoplnila. Skutečnost, že žaloba neobsahovala obligatorní výše uvedené náležitosti podle § 71 s. ř. s., pak rovněž podle názoru Nejvyššího správního soudu představuje nedostatek, pro který Městský soud v Praze nemohl v řízení pokračovat. S přihlédnutím k tomu, že soudní přezkum rozhodnutí správních orgánů je ovládán dispoziční zásadou, byla žaloba neobsahující žalobní body, navrhované důkazy ani žalobní petit soudem neprojednatelná. Za situace, kdy navzdory výzvě k odstranění vad žaloby a poučení o možných následcích nebyly odstraněny vytýkané vady žaloby, Městský soud v Praze postupoval správně, pokud žalobu odmítl. Nesprávné uvedení data doručení výzvy k odstranění vad žaloby v odůvodnění kasační stížností napadeného usnesení neshledal Nejvyšší správní soud být vadou řízení; jedná se o chybu v psaní, kdy namísto správného data 11. 8. 2006 je v usnesení uvedeno datum 1. 8. 2006. Tato skutečnost je patrná i z doručky založené v soudním spise na č. l. 19; tato kasační námitka tedy nemůže zpochybnit zákonnost kasační stížností napadeného usnesení. Rovněž nemůže neodstranění vad žaloby omluvit tvrzení týkající se nedostatku právnického vzdělání zástupkyně žalobce a jejího zahraničního původu; zástupkyně žalobce v žalobním řízení na tento posléze v kasační stížnosti tvrzený deficit nepoukázala a žalobce v žalobním řízení ani nepožádal soud o ustanovení zástupce z řad advokátů.

Nejvyšší správní soud dospěl ze všech uvedených důvodů k závěru, že důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. není dán a proto kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). Za této procesní situace, kdy Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodl neprodleně po jejím obdržení a po nezbytném poučení účastníků řízení o složení senátu, se z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému v souvislosti s kasační stížností žalobce žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly. Stěžovateli byla pro toto řízení před soudem ustanovena soudem zástupkyní advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokátky částkou 6300 Kč za tři úkony právní služby po 2100 Kč spočívající v první poradě s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení (do tohoto úkonu právní služby soud zahrnul i studium spisu dne 1. 12. 2006), v další poradě s klientem konané dne 4. 1. 2007 a v doplnění kasační stížnosti ze dne 17. 1. 2007 [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)], a dále 3 x 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Celkem tedy odměna advokátky činí 7200 Kč. Tato částka

jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. května 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

